

М. — Е, таквись знашь ты много! хемъ нещж да ми думашъ и майка, и другя пѣть ти казахъ.

Р. — Чи зацо? дали вы ускорбьявамъ съ това име?

М. — Нещж: зацо желяжъ, да го чюжъ отъ моя та утроба.

Р. — Чи вы освенъ мене друго чадо нѣмате.

М. — Немамъ? о, не та е срамъ! чи, ако немамъ, не мога ли да добѣжъ! махни са скоро отъ тукъ, скоро.

Р. — Твърдѣ добрѣ. (отхожда си)

М. — Ахъ! юще и тѣзи чюма да ми дума чи немамъ чадо! ахъ! да предобывахъ едно, чи на вторыа день да умрѣ.

ЯВЛЕНІЕ ПЄТО.

Баба стойка и маріа хоротувать.

Баба Стойка. Добръ день бабе.

Маріа. Седни бабо Стойке седни.

Б. С. — Да седна бабено до, дору додж душа та ми до уста та доде.

М. — Е, чи нели знашь бабо Стойке, като минать години тѣ, туй докарвать.

Б. С. — Е, бабено то, не е само отъ години тѣ! на, азъ едвамъ стѣпихъ на 70 години: ами мысли тѣ, горчевины тѣ ступявать челѣка!

М. — Повикахъ та бабо Стойке, да ми сторишь е—дно добро, искамъ да ми намеришь една слугиня, да знае да гледа добрѣ дѣца.

Б. С. — Чи за кого ти е бабе?